

Miepie

Tragikomische eenakter

door

KEES PIJPERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MIEPIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KEES PIJPERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

Johan van Dam - Oudere man. Geheel in sjofel grijs gekleed. Handelt en praat langzaam. Is vaak in gedachten verdiept. Loopt met kleine pasjes en licht gebogen houding. Een man die lijdzaam problemen ondergaat en eenzaam lijkt. Lacht zelden. Heeft geen contact met de omgeving. Er is eigenlijk niemand die hem kent.

Anton de Beer - Jongere man met vlotte babbel. Verkoper. Goed gekleed. Vriendelijk en behulpzaam. Heeft een map bij zich met weekbladen.

DECOR:

Huiskamer met stoelen, tafel met theepot en kopje. Tweede kopje in de buurt. Zitbank en kastje met tv-toestel. Op de grond liggen afgescheurde stukken van een krant en onder de bank wat snippers en een stuk beschreven papier.

Voordat het doek opgaat, klinkt het geluid van een nijdig keffend hondje. Direct nadat het doek opgaat, komt Johan uit de keuken de kamer in. Hij kijkt vertwijfeld rond. Raapt moeizaam een paar stukken krant op en kijkt opzij in de richting van het keffen. (Of roept, indien aanwezig, door de keukendeur)

JOHAN: Keffie, hou nou eens op met dat geblaf. Toe nou, Keffie, wees braaf. Nee, je blijft in de keuken. *(het keffen wordt minder en stopt. Johan raapt nog wat stukken krant op)* Moet je toch eens kijken wat die hond gedaan heeft. M'n krant verscheurd. Waar is het weerbericht nou gebleven? Hier... moet je zien. De minister van financiën in twee stukken. Finaal doormidden gescheurd. Nou ja, dat is niet erg. Mag t'ie in het echt ook doen. ***(i.p.v. de minister kan dat ook de burgemeester of een andere figuur zijn. Johan schenkt zich een kop thee in. Er wordt gebeld. De hond begint weer. Johan doet open. Anton staat met jas aan in de deur. Geeft Johan een hand en stapt de kamer in. Johan roept (door de keuken-deur of in de richting ervan) Stoppen, Keffie. Er is bezoek voor me. Nee, het is geen hondje. 't Is een meneer. (het keffen stopt plotseling) Braaf, Keffie, grote hond. (Johan draait zijn hoofd naar Anton terwijl hij doorpraat tegen de hond)*** Straks krijg je brokjes.

ANTON: Ik lust geen brokjes.

JOHAN: *(sluit de deur)* Neem me niet kwalijk, meneer. Ik bedoelde de hond. Hij is wat obstinaat. Moet in de keuken blijven. U hoeft niet bang te zijn hoor. Hij bijt vreemden niet.

ANTON: Waarom moet ie dan in de keuken blijven?

JOHAN: Hij heeft straf. Terwijl ik boven aan het stofzuigen was, heeft hij m'n krant in stukken gescheurd. *(raapt nog wat stukken krant op)*

ANTON: Hij had de krant zeker uit.

JOHAN: Nee, hij leest niet. Hij is zichzelf niet. Hij eh... mist zijn vriendinnetje.

ANTON: Ja, dan zou ik ook gaan blaffen. Gaat z'n vriendinnetje vreemd?

JOHAN: *(knikt een paar keer treurig. Dan herstelt hij zich)* Moet je toch zien wat een rommel dat beest gemaakt heeft.

ANTON: Ach meneer Van Dam, dat beetje papier.

JOHAN: Hoe zei u dat u heette, meneer?

ANTON: Ik ben Anton de Beer en ik woon hier in de buurt. Ik zie u vaak voorbij ons huis komen. Altijd met een boodschappentas en dan denk ik, kijk, hij gaat zeker boodschappen doen.

JOHAN: Ja, dan doe ik de boodschappen.

ANTON: Ik zie u nooit met boodschappen terugkomen.

JOHAN: Nee, dan neem ik de andere straat. Ik hou van variatie.

ANTON: Daar houdt mijn vriendin ook van.

JOHAN: Als ik vragen mag, meneer De Beer, waarom komt u bij mij op bezoek?

ANTON: Ik wilde uw krant van vandaag lenen. Ha ha ha. Nee hoor. Een grapje. Ik heb u vorige week gebeld. Dat weet u toch wel? We hebben een afspraak gemaakt voor vandaag. U zei dat het goed was dat ik kwam. Het leek wel of u blij was dat ik zou komen. Krijgt u nooit bezoek?

JOHAN: Nee, eigenlijk nooit. De buurvrouw komt wel eens een kopje suiker lenen. Wilt u misschien gaan zitten, meneer, en uw jas uitdoen?

ANTON: Ja, dat wil ik wel. *(doet jas uit en gaat aan tafel zitten)*

JOHAN: Wilt u misschien thee?

ANTON: Dat wil ik ook wel. Lekker. *(Johan schenkt thee in)*

JOHAN: Slecht weer vandaag, meneer. En ik denk dat het voorlopig ook niet beter wordt.

ANTON: Kom kom, meneer Van Dam, achter de wolken schijnt de zon hoor. Morgen zal het beter worden.

JOHAN: Dat weet ik niet. Ik ben het weerbericht uit de krant kwijt. Heeft Keffie zeker opgevreten. *(Anton neemt een slokje en trekt een bek)*

ANTON: Thee is koud!

JOHAN: Ja, thee is koud. Wilt u dat ik nieuwe zet?

ANTON: Nee hoor, dat hoeft niet. Ik zou wel een koud biertje lusten.

JOHAN: Ik heb geen bier. Ik drink geen bier. Vind ik te koud. O ja, die afspraak die we hebben. Waar ging dat ook alweer over? Ik weet het niet meer.

ANTON: Ik heb iets heel bijzonders voor u en dat komt goed uit. U lijkt me nogal eenzaam. Ik wilde eens met u praten over een leesportefeuille. Ik verkoop leesportefeuille-abonnementen en dat is precies iets voor u. Dan heeft u iets te lezen. Dan bent u bezig en blijft u op de hoogte.

JOHAN: Doet u dat voor uw beroep, meneer?

ANTON: Inderdaad. Overdag pak ik een paar straten en dan ga ik de deuren langs. 's Avonds verkoop ik telefonisch. Direct Marketing heet dat. Naast deze portefeuilles verkoop ik nog veel meer. Mijn hele wezen is gericht op verkoop, meneer Van Dam. Ik ben een salesman.

JOHAN: U gaat gewoon langs de deuren om die...durft u dat?

ANTON: Natuurlijk, en ik pak dat superhandig aan. Ik bel aan. Dag, mevrouw, ik heb iets bijzonders voor u. Ik kom u een prachtig voorstel doen. Nou en dan laat ik het zien. Eva, Margriet, Elle, Ariadne, Vrouw, Vriendin. Als ze dan zegt dat ze eerst met haar man moet bespreken, dan weet ik dat ze afhankelijk is. Niet zelfstandig. Geen eigen initiatief. Daar kan ik niks mee. Dan zeg ik dat ik ook spannende lectuur heb

voor haar man. Maar dan weet ik het al hoor, dat wordt uitstel en van uitstel komt afstel. Ik moet direct resultaat boeken. Maar als ze zegt dat ze geen man heeft, dan wordt het andere koek. Begrijpt u? Dan ga ik door, dan is de beer los hoor, net zo lang tot ze ja zeggen.

JOHAN: U bent een doorzetter. En u zult vast veel meemaken, overdag, met die vrouwen.

ANTON: Nou, reken maar. Je hebt er zelfs bij die dan vragen of ik die spannende verhaaltjes binnen wil komen voorlezen.

JOHAN: Doet u dat dan?

ANTON: Jazeker. Dan vertel ik spannende verhaaltjes en sprookjes.

JOHAN: Maar dat kost u toch veel tijd?

ANTON: Inderdaad, maar dan verkoop ik wèl.

JOHAN: Maar waarom heeft u mij eigenlijk uitgekozen? Wilt u mij spannende verhaaltjes vertellen?

ANTON: Dat zit anders. Kijk, soms zie ik iemand en dan voel ik gewoon dat ik daarmee moèt praten. Telkens als ik u voorbij zag komen, zo'n beetje gebogen, dan keek u niet op of om, alleen een paar meter verder, naar de straatstenen. De eerste keer dacht ik, die man is een denker, dat is iemand met een rijk gedachteleven, een persoon die de hele dag boeken leest of misschien wel boeken schrijft.

JOHAN: Dacht u dat?

ANTON: Ja, maar alleen de eerste keer. Daarna zag ik het anders want ik heb mensenkennis, weet u, ik ga de hele dag met mensen om. Vanaf de tweede keer dat ik u zag, wist ik het. Die man, zei ik tegen mezelf, gaat onder lasten gebukt. Met die man wil ik praten, die wil ik helpen, die wil ik opbeuren met mijn portefeuille. Zo ben ik al sinds ik padvinder was.

JOHAN: Dat beetje krom lopen komt van m'n werk, meneer. Ik heb altijd een zittend bestaan gehad.

ANTON: Ah...dus toch schrijver?

JOHAN: Ja...nee... ik was administratief medewerker op een enveloppenfabriek. Ik ben maar een gewoon iemand. Ik ben nu gepensioneerd.

ANTON: Dacht ik al. Komt goed uit. Ik kom u een prachtig voorstel doen.

JOHAN: Nou nee, m'n hoofd staat er niet naar op het ogenblik.

ANTON: Hier, moet u kijken. De hele reutemeteut. We hebben een enorme keuze. *(slaat map open en strooit wat bladen uit)* Serieuze bladen; Elsevier, De Groene en Times. Is goed voor de ontwikkeling. De damesbladen laten we er uit. Dat is niks voor u. Maar dit wel: Panorama, Nieuwe Revue, Penthouse en Playboy. Is goed voor de rooie oortjes. Kijk eens wat een mooie dames. Volop blote zussen voor 55 plussen, zeg ik altijd.

JOHAN: Nee, meneer. Ik doe het maar niet.

ANTON: Ha, daar hou ik nou van, hè. Iemand die niet gelijk ja zegt. Dat maakt de verkoper in me los. Nou is de beer los hoor. Ik zal u tonen dat u eigenlijk niet zonder kunt. Hier moet u zien, Demi Moore in pyjama, Julie Andrews in badpak, Madonna zonder badpak. Ha ha, ik lust er wel pap van. En dan hier, de getekende moppen in Actueel, om te smullen toch? (*Johan schudt nee*) Houdt u van puzzelen? (*Johan knikt ja*) Nou die hebben we niet. Kan niet. De klanten gaan er in schrijven. Hier, moet je dit zien. Over auto's, tuinieren, vissen, koken, kinderen opvoeden. (*Johan schudt nee*) Houdt u van muziek? (*Johan knikt ja*) Hebben we ook niet. Maar dit hebben we wel. Voor de jeugd de Yes, voor de ouderen de Plus en voor iedereen Suske en Wiske. En dan de knutsel en klusbladen. U lijkt me trouwens een echte knutselaar.

JOHAN: Nee, ik doe het toch maar niet.

ANTON: Ik snap het al. U wilt iets serieuzer. U leest liever boeken. Dat kan ook. We hebben een boekenclub. Een paar maal per jaar krijgt u een schitterend boek. Mooie spannende en romantische verhalen. Gedichten hebben we ook.

JOHAN: Nee, laat maar. Ik lees alleen de krant. Als die heel is. ANTON: Aha. Dan bent u iemand die liever kijkt. We hebben een abonnement op videofilms, meneer, daar lik je je vingers bij af. Eerste klas serieuze films met stip. (*Johan schudt nee*)

Ondeugende films dan. Ja natuurlijk, dat zag ik direct. Een uitgebreide verzameling ligt voor u klaar, meneer Van Dam. En u hoeft er niet voor naar de winkel. Niemand ziet welke video u kiest. Het wordt gebracht. Doen we er een papiertje om. Elke week komt onze wagen met lekkers langs.

JOHAN: Ik heb geen video-recorder.

ANTON: Geen probleem. Die kunt u voor een paar centen bij ons huren. Wordt bij u thuisgebracht en aangesloten.

JOHAN: Doet u maar geen moeite. Ik ben er niet voor in de stemming.

ANTON: Lacht u wel eens? U bent zo somber. Is er soms wat? (*Johan knikt een paar keer*)

ANTON: Kan ik ergens mee helpen misschien? (*Johan schudt nee*) Toe, gooi het er maar uit. (*Johan aarzelt, zucht diep*)

JOHAN: Miepie is vandaag weggelopen.

ANTON: Kom nou, het is slecht weer. Zo'n poes vindt dat ook niet lekker. Die komt heus wel weer naar huis. Katten willen er ook wel eens uit. Zal wel even een straatje om zijn. Misschien is ze op zoek naar een forse kater.

JOHAN: (*Johan wacht even met zijn antwoord en zegt dan*) Miepie is

mijn wijf, man! (*Anton schrikt, herstelt zich en begint voorzichtig opnieuw*)

ANTON: O, ik wist niet dat u getrouwd was. Dacht dat u vrijgezel was.

JOHAN: Ik ben getrouwd.

ANTON: Ik bedoel... ik heb u nooit met een vrouw gezien. Ik zie u altijd alleen.

JOHAN: Ja, dan doe ik boodschappen... maar nu is ze vertrokken en ik weet niet wat ik kopen moet. Miepief maakt altijd een lijstje voor me.

ANTON: Waar is ze naartoe?

JOHAN: Naar Leen...en ze komt niet meer terug.

ANTON: Wie is Leen?

JOHAN: Daar is Miepief vroeger mee getrouwd geweest en ik dacht dat ze hem vergeten was. Kijk, meneer, Miepief en ik zijn alle twee eerder getrouwd geweest en weer gescheiden. Miepief is bij die Leen weggelopen omdat ze slaag kreeg en mijn eerste vrouw ging er met een ander vandoor omdat ze mij niet actief genoeg vond. Miepief en ik hebben elkaar daarna bij een zangkoor in Beverwijk ontmoet. Daar woonden we toen, weet u. Na een jaar verkering zijn we getrouwd, Miepief en ik, nu vijf jaar geleden. En sinds ik gepensioneerd ben, wonen we hier. Ik mis de zee wel, maar hier is het ook mooi. Ik heb het hier best naar m'n zin. Miepief ook, dacht ik.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto